

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 679 ²	Κυριακὴ Μυροφόρων (Μάρκ. 15,43 – 16,8) 19 Μαΐου 2013 (1999)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἡ καλὴ καὶ ἡ κακὴ γυναῖκα

«Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον» (Μάρκ. 16,2)

Οἱ ἄνθρωποι, ἀγαπητοί μου, ἔχουν διαφόρους χαιρετισμούς. Τὸ πρῶτὴ λένε καλημέρα, τὸ δευτέρου καλησπέρα, κι ὅταν πάει νὰ βραδιάσει λένε καληνύχτα. Ἄλλὰ ὁ πιὸ ὠραῖος χαιρετισμὸς εἶνε ὁ χαιρετισμὸς ποὺ ἀκούστηκε τῆ νύχτα τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ λέγεται καὶ ν' ἀκούγεται 40 μέρες, μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως. Καὶ αὐτὸς ὁ χαιρετισμὸς εἶνε τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμον ἄλλος χαιρετισμὸς πιὸ γλυκὺς καὶ πιὸ εὐφρόσυτος ἀπὸ αὐτόν.

Ποιὸς ἄκουσε τὸ χαιρετισμὸ αὐτὸ **γιὰ πρῶτη φορά**; Αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν ἀκούσουν πρῶτοι οἱ μαθηταί. Δὲν τὸν ἄκουσαν δυστυχῶς. Γιατὶ ὁ ἕνας τὸν ἀρνήθηκε, ὁ ἄλλος τὸν πρόδωσε, καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὸ φόβο τους ἔγιναν λαγοὶ καὶ κρύφτηκαν.

Τὸ πρῶτο «Χριστὸς ἀνέστη» τὸ ἄκουσαν **γυναῖκες**. Ὅπως ὅταν γεννήθηκε ὁ Χριστὸς τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τὸ ἄκουσαν πρῶτοι οἱ βοσκοί, κι ὄχι οἱ σοφοί, οἱ βασιλιᾶδες, οἱ στρατηγοί, οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, ἔτσι καὶ τώρα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τὸ ἄκουσαν γιὰ πρῶτη φορά γυναῖκες, οἱ μυροφόρες. Γι' αὐτὸ σήμερον, Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, τὸ εὐαγγέλιον προβάλλει τὸ παράδειγμά τους.

***

Τί λέει σήμερον τὸ Εὐαγγέλιον; Ὅλοι ξέρουμε, ὅτι τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ὁ Χριστὸς ἦταν ἐπάνω στὸ σταυρὸ «ἀπὸ ἕκτης ὥρας ... ἕως ὥρας ἐνάτης» (Ματθ. 27,45) σύμφωνα μὲ τὸ ἑβραϊκὸ ὥρολόγιον (μὲ τὸ ἑλληνικὸ ἀπὸ 12 τὸ μεσημέρι μέχρι 3 τὸ ἀπόγευμα). Τρεῖς ὥρες δηλαδὴ ἦταν καρφωμένος ὁ Χριστὸς ζωντανὸς ἐπάνω στὸ σταυρὸ. Καὶ μετὰ, ὅταν εἶπε τὸ «Τετέλεσται» (Ἰω. 19,30), **παρέδωσε τὸ πνεῦμα** του στὸν οὐράνιον Πατέρα. Μὲ τὸ «Τετέλεσται» τελείωσε καὶ ἡ ἐπίγειος ζωὴ του.

Ἦταν πλέον νεκρός. **Ποιὸς θὰ φρόντιζε γιὰ τὴν ταφή του;** ποιὸς θὰ τὸν κατέβαζε ἀπὸ τὸ

σταυρὸ; Κανεὶς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς δὲν τολμοῦσε νὰ πλησιάσει. Ὅλοι κρύφτηκαν. Φόβος καὶ τρόμος κυριαρχοῦσε. Θὰ ἔμενε λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἔτσι ἐκεῖ; Καὶ τί θὰ γινόταν; Αὐτοὶ ποὺ σταυρώνονταν ἔμεναν ἔτσι πάνω στοὺς σταυρούς, καὶ ἔρχονταν ἔπειτα τὰ κοράκια καὶ ἔτρωγαν τὶς σάρκες τους. Περνοῦσαν λοιπὸν οἱ ὥρες καὶ κανεὶς δὲν φαινόταν. Αὐτὸς, ποὺ εὐεργέτησε ὅλους, τώρα ἔμενε ὀλομόναχος.

Ὅταν πλέον βράδιασε καὶ κόντευε νὰ δύση ὁ ἥλιος, νὰ καὶ ἔρχεται κάποιος. Ἀποκαλυφθῆτε. Εἶνε ἥρωας· αὐτὸς νίκησε τὸ φόβο. Εἶνε ὁ **Ἰωσήφ**. Τί ἦταν τότε ὁ Ἰωσήφ; Εἶχε ἀξίωμα μεγάλο, ἦταν βουλευτής. Αὐτὸς τόλμησε. Πῆγε στὸν Πιλάτο, ζήτησε τὸ σῶμα, κι ἀφοῦ διαπιστώθηκε ὅτι πράγματι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε, ἔδωσε ἄδεια στὸν Ἰωσήφ γιὰ τὴν ταφή.

Πῆγε ὁ Ἰωσήφ στὸ Γολγοθᾶ, ἀνέβηκε στὸ σταυρὸ, ξεκάρφωσε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ κατέβασε μὲ εὐλάβεια, ἔπλυνε τὶς πληγές του, τὸ τύλιξε μὲ καθαρὸ σεντόνι, καὶ **τὸ ἀπέθεσε σὲ μνήμα** ὅπου κανεὶς ὡς τότε δὲν εἶχε ταφή.

Ὁ Ἰωσήφ εἶχε τὴν τιμὴ νὰ κηδεύσει, νὰ ἐνταφιάσει, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ κοντὰ στὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας ἦρθαν καὶ κάποιες **γυναῖκες** ποὺ ἀγαποῦσαν τὸ Χριστὸ καὶ τὸν ἀκολουθοῦσαν μαζί μὲ τοὺς μαθητὰς του. Ἦταν πάντα κοντὰ του. Αὐτὲς τῆ νύχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου δὲν κοιμήθηκαν ἀλλὰ προετοιμάζονταν. Ἀγόρασαν πολὺτιμα ἀρώματα, καὶ πρῶτὴ - πρῶτὴ πῆγαν **στὸν τάφο**.

Μὰ ἐκεῖ παραξενεύτηκαν. Οἱ στρατιῶτες, ποὺ διέταξε ὁ Πιλάτος νὰ φρουροῦν, δὲν ὑπῆρχαν. Εἶδαν ἔπειτα, ὅτι ἡ μεγάλη πέτρα ποὺ ἔφραζε τὸν τάφο, εἶχε παραμερισθῆ. Μετὰ, ὅταν μπῆκαν στὸ μνημεῖο, δὲν βρῆκαν τίποτε παρὰ μόνον τὰ σάβανα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ σουδάριον τυλιγμένο σ' ἕνα μέρος. Θαύμασαν. Ἐπειτα παρουσιάστηκε ἕνας ἄγγελος μὲ ῥοῦχα λευκὰ καὶ τοὺς εἶπε· «Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰη-

σοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε» (Μάρκ. 16,6). Καὶ τοὺς παρήγγειλε, νὰ πάνε νὰ εἰδοποιήσουν τοὺς μαθητάς, ὅτι **ὁ Χριστὸς ἀνέστη**.

Αὐτὰ λέει σήμερα τὸ Εὐαγγέλιο.

***

Θαυμάζουμε τὸν Ἰωσήφ, ἀλλὰ θαυμάζουμε καὶ τὶς γυναῖκες αὐτές, ποὺ φάνηκαν ἡρώιδες, **ἀνώτερες ἀπὸ τοὺς μαθητάς**· γι' αὐτὸ καὶ ἀξιώθηκαν πρῶτες νὰ ἀκούσουν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», κ' εἶνε πρὸς τιμὴν τοῦ γυναικείου φύλου.

Εἶνε γεγονός ὅτι καὶ μέχρι σήμερα ἡ γυναῖκα **ἀγαπάει τὸ Χριστὸ περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄντρα**. Ἡ πατρίδα μας ἔχει 8.000 ἐκκλησίες. Ὅπου καὶ νὰ πᾶμε, καὶ Ἀθήνα καὶ Θεσσαλονίκη καὶ στὸ πιὸ μικρὸ χωριό, θὰ δῆτε μέσα στὴν ἐκκλησία οἱ ἄντρες νὰ εἶνε λίγοι, ἐνῶ οἱ γυναῖκες διπλάσιες καὶ τριπλάσιες. Καὶ ὑπάρχουν χωριά, ποὺ μέσα στὴν ἐκκλησία εἶνε μόνο γυναῖκες· οἱ ἄντρες εἶνε στὸ καφενεῖο. Πῆγα σ' ἓνα χωριό –δὲν σᾶς λέω ποιό–, ποὺ μέσα στὴν ἐκκλησία ἦταν μόνο γυναῖκες· οἱ ἄντρες εἶχαν πάει γιὰ ...ἀγριογούρουνα.

Ἡ γυναῖκα ἀνέκαθεν ἀγαποῦσε πιὸ πολὺ τὸ Χριστό. **Σπάνιο πρᾶγμα νὰ βρῆς γυναῖκα ἄπιστη**. Ἄπιστοι εἶνε οἱ ἄντρες· ὄχι βέβαια ὅλοι, ἀλλὰ κάποιοι ποὺ ἔβγαλαν τὸ πανεπιστήμιο κ' ἔπειτα θέλουν νὰ κάνουν τὸ μορφωμένο καὶ τὸ δάσκαλο, ἐνῶ «δὲν ξέρουν ποῦ πᾶν τὰ τέσσερα»· αὐτοὶ φωνάζουν, ὅτι δὲν ὑπάρχει Θεός.

Καὶ σήμερα ὑπάρχουν γυναῖκες, ποὺ μοιάζουν μὲ τὶς μυροφόρες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔχουν τὰ γνωρίσματα ἐκείνων τῶν γυναικῶν. **Ἡ καλὴ γυναῖκα, ποὺ πιστεύει στὸ Χριστό**, κάνει τὸ σπίτι τῆς ἐκκλησίας. Ἐχει εἰκονίσματα, θυμιατίζει κάθε βράδι ὅταν βασιλεύει ὁ ἥλιος, κάνει τὴν προσευχή τῆς. Προσέχει τὴ γλώσσα τῆς, προσέχει τὴ διαγωγή τῆς. Εἶνε ἐργατική. Τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ πηγαίνει στὴν ἐκκλησία. Ἐξομολογεῖται. Κοινωνεῖ τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Μένει πιστὴ στὸν ἄντρα τῆς, τὸν ἀγαπᾷ, ἀγαπᾷ τὰ παιδιὰ τῆς. Εἶνε πιστὴ γυναῖκα. Καὶ στὰ νοσοκομεῖα ποιοὶ κάθονται δίπλα στοὺς ἀρρώστους; Οἱ γιατροὶ συνήθως τὸ σκᾶνε· κοιτᾶνε τὸ σφυγμὸ τοῦ ἀρρώστου, τὸν ἐξετάζουν, καὶ μετὰ φεύγουν. Ποιοὶ μένουν κοντά του; Οἱ ἡρώιδες γυναῖκες, ποὺ ἀγαπᾶνε καὶ πιστεύουν στὸ Χριστό, στέκονται καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κρεβάτι τοῦ ἀρρώστου.

Ἀλλὰ ὅσο καλὸ κάνει στὸν κόσμον μιὰ καλὴ γυναῖκα, ποὺ εἶνε θησαυρὸς καὶ ἄγγελος, τόσο κακὸ κάνει **ἡ κακιὰ γυναῖκα**. Ὅποιος ἄντρας ἔχει καλὴ γυναῖκα, ἔχει θησαυρὸ πολὺτιμο στὸ σπίτι του, κὶ ἄς εἶνε φτωχός· ὅποιος

ὅμως ἔχει κακορρίζικια καὶ γλωσσώδη γυναῖκα, ὁ ἄντρας αὐτὸς εἶνε δυστυχισμένος καὶ φτωχός, ἔστω κὶ ἂν ἔχη ὅλα τὰ πλοῦτη καὶ τ' ἀξιώματα τοῦ κόσμου.

Ὅσο λοιπὸν καλὸ κάνει ἡ καλὴ γυναῖκα, τόσο κακὸ κάνει ἡ κακὴ καὶ διεστραμμένη. Καὶ τώρα δυστυχῶς οἱ κακὲς γυναῖκες αὐξάνουν. Τὶς βλέπεις; **δὲν γεννοῦν παιδιὰ**. Ἡ φύσι τῆς γυναῖκας εἶνε νὰ γεννᾷ νέους ἀνθρώπους. Ἐμεῖς αὐτὸ τὸ χάσαμε. Ἄν πᾶτε στὴν Ἀλβανία, εἶνε γεμάτη παιδιὰ· πρὸ εἴκοσι ἐτῶν οἱ Ἀλβανοὶ ἦταν 1.500.000, τώρα εἶνε 3.000.000. Ἄν πᾶτε στὴ Σερβία, στὴ Βουλγαρία, στὴ Ῥωσία, εἶνε γεμάτες παιδιὰ. Ἄν πᾶτε καὶ στὴν Τουρκία; μὲ τὸ σάλιο τους θὰ μᾶς πνίξουν! Ἐδῶ πάει, κατήντησε μόδα ἡ ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας καὶ οἱ κατηραμένες ἐκτρώσεις.

Νὰ τὸ ξέρετε· αὐτὴ, ποὺ τρέχει σὲ κλινικὲς καὶ κάνει **ἐκτρώσεις**, δὲν εἶνε Χριστιανή, δὲν ἀγαπάει τὸ Χριστό. Προτιμότερο νὰ γκρεμίσης μιὰ ἐκκλησίαν, παρὰ ν' ἀποκλείσης τὴ ζωὴ σ' ἓνα παιδί ἢ, τὸ ἀκόμη χειρότερο, νὰ σκοτώσης παιδί. Εἶνε **μεγάλον ἁμάρτημα**. Κὶ ὅμως δὲν τὸ αἰσθάνεσαι! Θὰ τὸ αἰσθανθῆς, ὅταν ὁ σεισμὸς ταρακουνᾷ τὴ γῆ, ὅταν πέφτουν τὰ κεραμίδια καὶ τὰ σπῖτια καὶ τὰ σχολεῖα καὶ τὰ κωδωνοστάσια καὶ τὰ πάντα. Τότε θὰ φωνάξης Παναγία μου! καὶ Κύριε ἐλέησον! ἀλλὰ θὰ 'νε ἄργα.

Ἡ γυναῖκα, ποὺ δὲν πιστεύει στὸ Χριστό, κάνει μεγάλο κακὸ στὸν κόσμον. Γι' αὐτὸ ὅταν ρώτησαν τὸν ἅγιον Κοσμᾶ, Ποιὸ εἶνε φοβερὸτερο κακὸ, ἡ κακιὰ γυναῖκα ἢ ὁ διάβολος; ἐκεῖνος ἀπήντησε· **Ἡ κακιὰ γυναῖκα εἶνε χειρότερη ἀπὸ τὸν διάβολο**.

Ὅσο λοιπὸν σήμερα ἐπαινοῦμε τὴν καλὴν γυναῖκα καὶ λέμε ὅτι εἶνε ἄγγελος ποὺ παρηγορεῖ τὸν κόσμον, τόσο ἀντιθέτως πρέπει νὰ ἐλέγχουμε καὶ νὰ κατηγοροῦμε τὴν κακιὰν γυναῖκα, ποὺ φέρει μεγάλη καταστροφὴ στὸν κόσμον. Ποιὸς τὸ περίμενε, μέσα στὴν Ἑλλάδα νὰ γίνωνται 400.000 ἐκτρώσεις τὸ ἔτος; Ἐκατὸ χρόνια νὰ περνοῦσαν στὸν Πόντο, στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ στὴ Μακεδονία μας, δὲν γινόταν ἐκτρωσι. Τώρα, ὅπως πάνε στὸν ὀδοντίατρο καὶ βγάζουν ἓνα δόντι, ἔτσι **πετᾶνε τὰ παιδιὰ τους**.

***

Θέλω νὰ πιστεύω, ὅτι ὅσες γυναῖκες εἶστε ἐδῶ στὴν ἐκκλησία καμμία δὲν ἀνήκει στὴν κατηγορίαν τῶν κακῶν γυναικῶν, ἀλλὰ εἶστε ὅλες **πιστὲς στὸ Χριστό** καὶ ζῆτε σύμφωνα μὲ τὸ ἅγιον θέλημά Του.

Εἶθε ὁ Θεὸς διὰ τῶν πρεσβειῶν τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν νὰ 'νε πάντοτε μαζί σας.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος